

TERUG NAAR HET BEGIN

Te midden van het aanwezige
dat in zijn dagelijksheid vertoeft
stap voor stap het geheugen in de steek laten

jezelf achterlaten tussen al die dingen
die daar aan het slijten zijn

die met hun slijtage de dagelijksheid laten bestaan
in het vreemde ritme waarin boekenkasten vol boeken
en kantoren vol kantoormeubilair
veranderen in wolken stof

in warm woestijnzand dat in luchtspiegelingen trilt
in woeste rivieren en in nieuwbouwwijken

omdat het niet anders kan en omdat het toevallig zo is

steeds sneller vergeten:
wat ook al weer?

en zo terugkeren naar het begin van het denken
dat zelf eigenlijk nog geen denken is.

Martin Reints

Uit: Hotel Parnassus, Poetry International 2002